פרשת כי תצא – חמישי

(כה) כִּי תָבֹא בְּכֶרֶם רֵעֶךָ וְאָכַלְתָּ עֲנָבִים כְּנַפְשְׁךָ שָׂבְעֶךָ וְאֶל־כֶּלְיְךָ לֹא תִתֵּן׃ ס

כה אֲרֵי תִתַּגַּר בְּכַרְמָא דְּחַבְרָךְ, וְתֵיכוֹל עִנְבִין כְּנַפְשָׁךְ סִבְעָךְ; וּלְמָנָךְ, לָא תִתֵּין.

רש״י ◂ כִּי תָבֹא בְּכֶרֶם רֵעֲךָ. בְּפוֹעֵל הַכָּתוּב מְדַבֵּר: וְאֶל כֶּלְיְךָ לֹא תִתֵּן. מִכָּאן שֶׁלֹּא דִּבְּרָה תּוֹרָה אֶלָּא בִּשְׁעַת הַבָּצִיר בִּזְמַן שֶׁאַתָּה נוֹתֵן לְכֵלָיו שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת אֲבָל אִם בָּא לַעֲדוֹר וּלְקַשְׁקֵשׁ אֵינוֹ אוֹכֵל: כְּנַפְשְׁךָ. כַּמָּה שֶׁתִּרְצֶה: שָׂבְעֶךָ. וְלֹא אֲכִילָה גַּסָּה:

(כו) כִּי תָבֹא בְּקָמַת רֵעֶךָ וְקָטַפְתָּ מְלִילֹת בְּיָדֶךָ וְחֶרְמֵשׁ לֹא תָנִיף עַל קָמַת רֵעֶךָ׃ ס

כו אֲרֵי תִתַּגַּר בְּקָמְתָא דְּחַבְרָךְ, וְתִקְטוֹף דְּמַלְיָן בִּידָךְ; וּמַגְלָא לָא תְרִים, עַל קָמְתָא דְּחַבְרָךְ.

רש״י ◂ כִּי תָבֹא בְּקָמַת רֵעֲךָ. אַף זוֹ בְּפוֹעֵל הַכָּתוּב מְדַבֵּר:

כד (א) כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבְעָלָהּ וְהָיָה אִם־לֹא תִמְצָא־חֵן בְּעֵינָיו כִּי־מָצָא בָהּ עֶרְוַת דָּבָר וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֻת וְנָתַן בְּיָדָהּ וְשִׁלְּחָהּ מִבֵּיתוֹ׃

א אֲרֵי יִסַּב גְּבַר אִתְּתָא, וְיִבְעֲלִנַּהּ; וִיהֵי אִם לָא תַשְׁכַּח רַחֲמִין בְּעֵינוֹהִי, אֲרֵי אַשְׁכַּח בַּהּ עֲבִירַת פִּתְגָם וְיִכְתּוֹב לַהּ גֵּט פִּטּוּרִין וְיִתֵּין בִּידַהּ, וְיִפְטְרִנַּהּ מִבֵּיתֵיהּ.

רש״י ◂ כִּי מָצָא בָהּ עֶרְוַת דָּבָר. מִצְוָה עָלָיו לְגָרְשָׁהּ שֶׁלֹּא תִמְצָא חֵן בְּעֵינָיו (ס״א מִצְוָה שֶׁלֹּא תִמְצָא חֵן בְּעֵינָיו)

(ב) וְיָצְאָה מִבֵּיתוֹ וְהָלְכָה וְהָיְתָה לְאִישׁ־אַחֵר׃

ב וְתִפּוֹק, מִבֵּיתֵיהּ; וּתְהָךְ, וּתְהֵי לְגֻבַר אָחֳרָן.

רש״י ◂ לְאִישׁ אַחֵר. אֵין זֶה בֶּן זוּגוֹ שֶׁל רִאשׁוֹן הוּא הוֹצִיא רִשְׁעָה מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ וְזֶה הִכְנִיסָהּ:

(ג) וּשְׂנֵאָהּ הָאִישׁ הָאַחֲרוֹן וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֻת וְנָתַן בְּיָדָהּ וְשִׁלְּחָהּ מִבֵּיתוֹ אוֹ כִּי יָמוּת הָאִישׁ הָאַחֲרוֹן אֲשֶׁר־לְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃

ג וְיִסְנֵינַהּ, גֻּבְרָא בָּתְרָאָה, וְיִכְתּוֹב לַהּ גֵּט פִּטּוּרִין וְיִתֵּין בִּידַהּ, וְיִפְטְרִנַּהּ מִבֵּיתֵיהּ; אוֹ אֲרֵי יְמוּת גֻּבְרָא בָּתְרָאָה, דְּנַסְבַּהּ לֵיהּ לְאִתּוּ.

רש״י ◂ וּשְׂנֵאָהּ הָאִישׁ הָאַחֲרוֹן. הַכָּתוּב מְבַשְּׂרוֹ שֶׁסּוֹפוֹ לִשְׂנֹאוֹתָהּ וְאִם לָאו קוֹבַרְתּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אוֹ כִּי יָמוּת:

(ד) לֹא־יוּכַל בַּעְלָהּ הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר־שִׁלְּחָהּ לָשׁוּב לְקַחְתָּהּ לִהְיוֹת לוֹ לְאִשָּׁה אַחֲרֵי אֲשֶׁר הֻטַּמָּאָה כִּי־תוֹעֵבָה הִוא לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא תַחֲטִיא אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה׃ ס

ד לֵית לֵיהּ רְשׁוּ לְבַעְלַהּ קַדְמָאָה דְּפַטְרַהּ לְמִתָּב לְמִסְבַּהּ לְמִהְוֵי לֵיהּ לְאִתּוּ, בָּתַר דְּאִסְתָּאֲבַת אֲרֵי מְרַחֲקָא הִיא, קֳדָם יְיָ; וְלָא תְחַיֵּיב, יָת אַרְעָא, דַּיְיָ אֱלָהָךְ, יָהֵיב לָךְ אַחְסָנָא.

רש״י ◂ אַחֲרֵי אֲשֶׁר הוּטַמָּאָה. לְרַבּוֹת סוֹטָה שֶׁנִּסְתְּרָה: